

Briefing

Augusti 2017
Nr. 104-105

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Tåppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 12 november 2017.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Bankgiro 223-7352

Lokala träffar

Väst 15 oktober

Öst 18 november

Inbjudan och program kommer att publiceras på SGS hemsida och Facebook och förövrigt skickas ut på det sätt respektive lokalavdelning väljer.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Marita Tåppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

4. Ordförande har ordet	16. Tulpaner, tulpaner, tulpaner
6. Vykortshälsningar	19. SGS vårmöte i Nora
10. SGS profil	22. Protokoll från årsmöte
11. Passets tillkomst	24. Australien
12. Omvänt perspektiv
i tid och rum	28. Så kan man också skaffa sig en brud
	29. Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Foto: *Margareta Zelleröth Jonsson*
Turistbussen på Rottne Island

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Kari Lise Aspelund
Fyllingsdalen, Norge

Marie-Louise o. Roger Johansson
Västerås

Ninni Palmblad o.
Hans-Erik Johansson
Enviken

Helena Karlsson
Stockholm

Lilian o. Lars Kilbo
Gråbo

Anette Levander
Limhamn

Ingrid Nilsson
Bagarmossen

Catarina Norlin
Eskilstuna

Thomas o. Gunilla Norrthon
Västerås

Angela Sökjer Petersen o.
Hannibal Sökjer
Linköping

Kurt Westlund
Ystad

Eva Åström
Stockholm

Inget plusgiro längre!
Nu gäller endast bankgiro 223-7352

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Nora i backspegeln

Välkomna till det första dubbelnumret i Briefings långa historia. Anledningen till det ska jag återkomma till, men i korthet beror det på att inbjudan till höstmötet som brukar komma med höstnumret måste göras tidigare den här gången. Det här är därför ett extra tjockt och innehållsrikt dubbelnummer.

Innan jag går vidare och tänker framåt på det som komma skall, så måste jag återvända till vårträffen i Nora.

Det var en av de träffar som inte var alldeles enkel att få till, framför allt därför att hotellet inte hade tillräckligt med rum för oss alla. Dessbättre fanns det alternativ och tack vare flexibla medlemmar och ett idogt arbete av Stefan Karlsson för att alla skulle få tak över huvudet så löste det sig till slut. En särskild eloge till de som fick lov att åka en extra bit för att bo, men förhoppningsvis fick de ett trevligt boende i alla fall – och de som bodde på vandrarhemmets tåg fick ju en lite ovanlig upplevelse. Under alla förberedelser och på själva träffen var det en stor trygghet att ha kontakt med våra aktiva medlemmar Anita Maria Karlsson och Pia Backteman som bl.a. såg till att vi fick ett mycket innehållsrikt och inspirerande program. Ett stort och varmt tack till de båda!

Om ni minns det så var ju månaden maj också en kall och tråkig månad i stort sett – och så kom vi till Nora och fick uppleva det mest strålande väder man kan tänka sig! Enda nackdelen var väl att vi helst hade velat vara ute hela tiden och att det blev lite svårt att

visa bilder i de dåliga möjligheterna till mörkläggnings. Allt som allt tycker i alla fall jag att det var en mycket minnesvärd träff.

Dubbelnummer och höstmöte

Anledningen till den förändrade utgivningen av Briefing är alltså att inbjudan till höstmötet i Simrishamn och att anmälningarna måste göras tidigare än normalt. Vi kan notera att det under årens gång inte bara har blivit svårare och svårare att hitta lockande och lämpliga ställen att vara på, utan att konferensanläggningarna ställer alltmer precisa och ibland besvärliga krav på oss när det gäller tidpunkt för anmälningar, möjligheterna att avboka om det blir nödvändigt liksom att i många fall få hela eller delar av betalningen i förskott. I Simrishamn är det dessutom första gången vi har träffat på ett delat huvudmannaskap mellan hotellboende och själva konferensandet. Det har varit en utmaning i förberedelserna och det är inte utan att det känns lite nervöst inför hur det ska avlöpa. Med tanke på hur det brukar bli till slut så kanske det är en onödig oro. Att det kommer att bli ett spännande och innehållsrikt program är jag däremot helt säker på. MEN: Det är den här gången extra viktigt att var och en mycket noga läser igenom informationen om anmälningar, betalning och vad avbokning innebär.

Jubileumskryssningen

Det händer att det inte blir som man har planerat och inte så sällan kan det innebära att det kanske då till slut blir bättre i alla fall. Så tror jag att det kan bli för vår jubileumskryssning. Ursprungligen var ju tanken att vi skulle kryssa på den spanska floden Guadalquivir, men efter det att själva kryssningsarrangören uppenbarligen inte tyckte att vi var gäster att ta på särskilt stort allvar, var det nödvändigt att hitta något annat, och efter ett rejält arbete har Lotta och Anna-Karin kunnat presentera ett alternativ som verkligen inte går av för hackor. Vi får en mycket bättre båt, får möta ett makalöst intressant historiskt område med en minst lika spännande nutid och som kronan på verket kommer vi att ha en mycket kunnig och inspirerande ciceron i författaren och historikern Dick Harrison. Vi kommer alltså att kryssa på Rhen och Mosel och förutom allt historiskt spännande är det inte för djärvt att anta att vin kommer att vara en röd tråd (om än mestadels i form av vitt vin) under kryssningen. På SGS hemsida finns kryssningen närmare presenterad och ett preliminärt program kan laddas hem. Där finns också möjlighet att göra en intresseanmälan – gör det! Det går också bra att få program och göra intresseanmälan direkt hos Gränslösa resor.

Höstträff 2018

På grund av att jubileumskryssningen kommer att genomföras under senare delen av oktober och därför hamna lite väl obekvämt nära den tidpunkt som av hävd används för SGS höstmöte så har vi diskuterat hur vi ska göra och för att inte riskera att alltför många kan tycka att det blir för mycket av det goda på kort tid så föreslog

styrelsen årsmötet att inte genomföra något normalt höstmöte 2018 utan att i stället ”integrera” höstmötet i kryssningen. Årsmötet tyckte att det var ett bra förslag och därför blir det alltså inget höstmöte nästa år – men en väldigt fin kryssning!

När det här numret av Briefing når er börjar sommaren att lida mot sitt slut och förhoppningsvis har ni haft en god sommar och många nya upplevelser. Jag vill avsluta med att önska er en trevlig höst och att inte glömma att anmäla er till höstmötet för i år i Simrishamn och att, som sagts tidigare, noga läsa igenom förutsättningarna för mötet!

Väl mött i Simrishamn!

*Vinter, sommer,
höst og vår -
hvad der kommer,
husk det går.*

Piet Hein

Paraguay februari 2017
Tredje gruppen till Vilda Paraguay.
Bilden tagen på vackra farmen Hostettler
Guesthouse.
Hälsningar Ewa o Lars, Bodil o Jan,
Ulla-Britt, Birgitta och Anders.

Hej alla SGS:are
Vi är på rundresa i Australien. Det blir
långa hopp mellan Perth, Adelaide,
Melbourne, Cairns, Uluru (Ayers Rock)
och Sidney.
Margareta & Dag

Hej alla SGS:are!
Nu är jag på båtresa längs
Mekongfloden med stopp i
Thailand, Laos, Kambodja och
Vietnam. Det är spännande,
upplevelserikt, helt underbart
och väldigt varmt. Lyckades
bränna mig första dagen trots
faktor 50!
Hälsningar Bodil C

Bästa SGS-are.

Ett tips när du besöker New York
nästa gång. Besök nya World Trade
Center samt WTC Transportation
Hub.

Hälsningar Birgitta G.

Ísland

Island är ett vackert land med
spännande historia och kultur. Men det är
kallt och blåsigt så vi njuter av varma bad i
"Heitur pottir".

Hälsningar Bodil C

17/5 2017

Hej. Hälsningar från vår
vandring längs Lingue Terra.
Vackra naturstigar längsmed
och upp och ner för bergs-
sidorna mellan de så fina
bergsbyarna. Jobbigare än vi
trodde. Idag har vi vilodag och
passar på att bada och vandra
omkring i de mysiga grän-
derna i vår fina stad.

Hälsningar Ann & Sven

Flodkryssning på Rhen & Mosel genom fyra länder med start i Amsterdam och slutmål i Basel.
Hälsningar Ewa o Lars

Vi vandrar en vecka i norra Albanien. Andra veckan bilar vi till södra Albanien, för att njuta av bad i Medelhavet.
Varma hälsningar Stellan & Kristina

Soliga hälsningar från
Meroe och hela det nöjda
gång som var med på den
långa SGS-resan i Sudan
i mars.

Tre tanter har njutit
av den fantastiska
parken Keukenhof
i Holland en dag i
april.
Hälsningar Doris,
Marita och Monika

Hej alla SGS:are!
Hälsningar från en garan-
terat vit jul i Antarktis.
En fantastisk resa bland
isberg, valar och pingviner.
Birgitta K och Johan S

Profilen

Pia Backteman,
Nora

Jag är född och uppvuxen i Nora och bor här nu också. 1979 började jag på sjuksköterskeutbildningen i Boden, var på praktik i Gällivare där jag träffade min man. Blev kvar och arbetade på sjukhuset till 1985 då vi flyttade hem till Nora. Började på barnmorskeutbildningen i Örebro. Sedan blev vi kvar i Nora, bildade familj, fick två barn som nu är utflugna. Har alltid tyckt om att resa och se mig omkring, både korta och långa resor. Har också varit med och bildat en aktiesparklubb tillsammans med fyra andra kvinnor och vi har rest tillsammans till alla världsdelar. Nästa resa med den gruppen blir jorden runt.

1. När och hur blev du medlem i SGS?

Jag träffade Dag och Margareta på en rundresa i Jordanien, tror det var 2011. De berättade då om föreningen. När vi kom hem skickade Dag bilder till mig som han tagit där och då skickade han med länken till SGS. Läste om föreningen, blev medlem och det har jag inte ångrat.

2. Har du deltagit i föreningens vår- och höstmöten?

Jag har varit med i Karlstad, Jönköping, Öland och nu i Nora. (Roligt att SGS ville komma till Nora.)

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS-resa).

Svårt att säga, alla resor har varit på så olika sätt.

a. Kryssning från Norge till och runt Svalbard. En så mäktig naturupplevelse. Att glida fram i gummi-båtarna bland isbergen var som att ta sig runt i en otrolig konstutställning, att komma så nära valrossar och alla fåglar var också fantastiskt. Hann med en riktig storm också.

b. Japanresan – att få vara med om när japanerna firade Hanami och se alla dessa blommande körsbärsträd var fint. Och så många vänliga människor det fanns där.

c. Tågresan med California Zephyr – att sitta i vagnen med glastak och i sakta tempo glida fram genom Rocky Mountains och ibland bredvid Coloradofloden och se den häftiga naturen var en annan upplevelse att minnas.

4. **Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?**
 - a. Om sällskapet är det viktigaste blir drömresan USA med barn och deras respektive.
 - b. Om naturupplevelsen blir det viktigaste – Galapagoskryssning eller safari med gnuvandring.
 5. **Vad har du alltid med dig när du reser?**

Ficklampa.
 6. **Vad vill du helst läsa i Briefing?**

Andras reseberättelser.
-

Passets tillkomst

Text: Mirka Glaxer

För oss som är beroende av ett pass för att kunna besöka andra länder kan det vara intressant att veta hur och när det kom till.

Det var den franske kungen Ludvig XI, som år 1462 utfärdade en förordning om individuella identitetshandlingar i form av "passe port", ett dokument som berättigade till att passera tullporten. Det var för engångsbruk, för enskild person och skulle registreras.

Tidigare användes "lejdebrev" med beskrivning av personers kläder, sigillringar, födelsemärken och ärr. Pilgrimsmärken och ämbetsbrickor i form av plaketter att fästa på kläderna fungerade också. Sjömän hade uppgifter om sin person tatuerade över handleden.

Spanske kungen Ferdinand förordnade år 1511 att alla som skulle utvandra till kolonierna (Amerika) måste registreras. De fick visa ett giltigt dokument innan de gick ombord på båten. Bara personer som tillhört kristna familjer i generationer fick göra det, inte judar, morer eller konvertiter.

Efter franska revolutionen kom en ny lag 1792, som krävde att alla medborgare måste ha centralt registrerade identitetshandlingar.

Under 18- och 1900-talet utvecklades det nuvarande passet med fotografi och kroppens längd.

Den som vill veta mer rekommenderas att läsa boken "Personbevis – passets födelse i medeltidens Europa" av Valentin Groebner.

Omvänt perspektiv i tid och rum

min svensk-amerikanska ”mormors” resa till Sverige 1912

*Översatt och avkortat av Eva Landervik
(Hennes föräldrar hade emigrerat 1872.
Hennes make Carl August Larsson (CAL)
emigrerade 1891. Jag var utbytesstudent
hos hennes dotters familj 1962-63.
Kursiv text inom parentes är mina
kommentarer.)*

Att en resa till Sverige skulle kunna förverkligas hade jag litet hopp om, men det fanns två skäl för en sådan resa. Min make önskade besöka sin sjuka mor, som bad honom komma, och eftersom jag inte ville bli kvar i prästgården, dit vi just hade flyttat, bestämdes det att jag skulle följa med och få träffa hans familj. Att gå från ord till handling är inte lätt. Farorna med en sådan resa är många. Titanic olyckan hade just inträffat. Våra två små flickor skulle få bo hos moster och morbror i South Dakota.

Vi lämnade hemmet den 13 maj 1912 och reste till Sioux Falls S. Dakota, där vi steg på ett tåg mot Chicago, Illinois. Vi reste genom Iowa med dess vackra odlingar. I Chicago övernattade vi två dagar i Augustana kyrkans hem, där vi såg många behövande och arbetslösa. Andra var resande som vi. Prästen Tengwald och hans fru var engagerade i stadens mission för att ta hand om de fattiga små barnen. Mödrarna var ofta sådana som måste arbeta för sitt levebröd och de lämnade barnen på hemmet, andra hade övergivit sina små. Det är kyrkans plikt att se till att de små får kärlek och omsorg. Katolikerna har också sådana institutioner.

Vi besökte också Flickhemmet, ett hem för tjänsteflickor som kan ha det bekvämt och känna trygghet i den bullrande staden.

Vi kom till New York den 17 maj, då hade vi åkt tåg genom Indiana, ett lågland med få träd. I Ohio var landskapet mer kuperat och med utspridda gårdar. Vi passerade en liten del av Pennsylvania, innan vi kom till staten New York, där vi följde Delawarefloden 100 miles. Här var järnvägen så krokig att man skulle kunna tro att vi var på väg tillbaka. Slutligen, trots kullar och strömmar, kom vi till New Jersey. I Jersey City tog vi en färja över Hudsonfloden till New York, där vi tog en hästdragen spårvagn till Immigranthuset. Herr och fru Harry Larsson, som tidigare bott i Valley Springs tog emot oss och visade oss staden. Bland många attraktioner såg vi Wall Street, Morgan´s office, Trinity Church, känd för att vara världens rikaste, och Singer skyskrapan, en av världens högsta. Metropolitan är större och den nybyggda Woolworth byggnaden ska ha 56 våningar. Vi promenerade över Brooklyn bron och såg såväl Frihetsstatyn som en fin vy över staden. I New York går det fort att resa under jorden. På Femte avenyn tog vi en buss, för där fanns inga spårvagnar, och kom till 72:a gatan längs med Riverside Drive, där vi såg Grants gravvård, Columbia universitetet och S:t Johns katedral, (som ska bli färdig först 1975.) Vi såg också kommunens boende för

fattiga, där Harry Larsson är socialsekreterare. Det är så mycket lidande i staden - förfärligt att se utsatta barn och prostituerade mödrar.

Det blåste och det var gott att gå ombord på skeppet den 18 maj. Det var så fint på däck, så länge vi kunde se land. Borta från trängseln i New York, var vi nu på den stora oceanen, verkligen en annorlunda upplevelse. Vi fick gå igenom matsalen för att komma till vår hytt. Den var inte så trivsamt, låg och mörk, men den bästa i tredje klass, för den hade ett fönster ut. Jag blev sjösjuk.

På söndagen, den 19 maj predikade CAL på svenska och jag var tillräckligt bra för att kunna spela orgel. Ungefär 300 skandinaver var ombord. Många sökte vänskap, även till den grad att en steward försvann in i Göteborgssällskapet, där en flicka hade större dragningskraft än jobbet på oceanångaren. Somliga hade med sig utrustning för att koka kaffe. Vi tittade på och lärde av deras erfarenhet. Med de första dagarnas höga vågor, kom det in vatten i matsalen och i det främre däck i tredje klass. De höga vågorna var intressanta att se på, och när en liten segelbåt kom mot oss var alla nyfikna. En natt låg båten stilla p.g.a. dimma. Det var skönt som omväxling för mig som var sjösjuk.

Det är omöjligt att förstå hur mycket kol som går åt för att föra fram en ångare genom vattnet. Marmania använder 300 ton dagligen, Carmania som vi är på har mycket frakt och 1100 passagerare, 700 i tredje klass, 150 i andra och 250 i första. Vi gör

ungefär 420 miles varje dag.

Den 20 maj var jag uppe på däck kl. 4.30, men sjösjukan förde mig tillbaka till kojen. Jag hade ont i halsen och mådde inte bra. Jag skrev brev till Signe, för de säger att hon gråter varje dag (*dottern 2 år*). På kvällen gick mina glasögon sönder.

21-23 maj mådde jag lite bättre. Storm och vågor, vatten i matsalen, sedan regn och dimma men lugnare. Ensamt att vara instängd i hytten. Vågor över fönstret - mådde miserbelt emellanåt, ibland låg jag i kojen hela förmiddagen. Det var bättre på däck med frisk luft och umgänge.

24 maj. Såg Irland redan kl. 6 igår kväll. Kustlinjen verkade ojämn och hög. Vi passerade en fyr och Queenstown. 300 personer lämnade båten kl. 11.30 p.m. Irländarna var lyckliga. Folk steg av vid Fishguard. Såg gårdar med små jordlotter. Gudstjänst igen i matsalen. Många kom. Såg Wales kust kl. 5 p.m. och kom till hamnen i Liverpool. Gick iland. Folk som skulle till Göteborg och Stockholm gick av först, sedan britterna och sedan vi som skulle till Malmö, finnar, danskar och norrmän. Gick till Cunard hotellet och sov den natten där. Liverpool har små krokiga gator, tegelhus, och tvåvåningsbussar. Folk är klädda som i USA. Hittills har vi rest med båt 2949 miles.

25 maj. Vi lämnade Liverpool kl. 10.30 med tåg genom England. Såg en trehjulig bil eller cykel, där kvinnan satt vid sidan om. De har mindre järnvägsvagnar, plats endast för 6-7 passagerare och de svajar hela tiden.

England är vackert med sina träd och trädgårdar med hagtornshäckar. Män sår för hand på fälten, andra drar upp ogräs. Anlände till Harwich och följde ledaren till ett nytt Cunard hotell. Nästa dag, 26 maj, en stilla söndag. England lär observera sabbaten. Glad att få lämna det skakiga tåget och de krokiga, smala gatorna och spårvagnarna som verkade farliga att åka med. Man kom in i dem, dörrarna låstes och man var som i ett fängelse.

Båten var liten. Alla kvinnor i en hytt och männen i en annan. Gick och lade mig kl. 11.30 p.m. men på morgonen var jag liksom alla andra fruktansvärt sjösjuk. Trodde jag hade haft det på Atlanten, men inget var som detta! Tänkte på en ramsa jag lärt som barn "777 sjösjuka sjömän". Bara en av kvinnorna var OK, hon skickades som bud från min make. "Jag trodde ni alla skulle dö" hade han sagt.

Med Guds hjälp nådde vi Esbjerg den 28 maj kl. 10 på kvällen. Vid midnatt åkte vi med tåg till Lilla Bält, sedan färjade vi till Fyn, sedan tåg till Nyborg. Färja igen över Stora Bält och slutligen tåg till Köpenhamn. Detta visar hur uppbrutet av öar Danmark är.

29 maj. Att åka tåg genom Danmark var inte så behagligt för en som varit sjösjuk, men det var bättre än båten över Nordsjön. I Köpenhamn såg vi slottet, domkyrkan och Treenighetskyrkan. CAL såg kung Fred. Folk verkade lugna och pålitliga. Poliserna bar höga hattar. Vi delade på oss, tolv av oss fortsatte till Malmö. Vårt bagage passerade genom tullen, och nu var vi på egen hand utan ledare. För

första gången i mitt liv stod jag på svensk mark. Jag hade hört om hur människor kände, när de återvände till hemlandet. Försökte förgäves locka fram en sådan känsla. Var jag så indifferent till fäderneslandet? Nej, inte till uttrycket. Sverige har del i min patriotiska känsla, men jag har inga barndomsminnen därifrån.

Vi fick rum på hotell och välbehövlig vila. Malmö har en befolkning på 100.000. En mycket vacker stad med tegelhus, tegelmurar och blommor överallt. Efter ett bad gick vi ut och handlade. Folk är stiltigt klädda. Vi åt smörgåsbord. Jag oroade mig för hur jag skulle få mina glasögon reparerade. Trodde vi skulle behöva skicka dem till Minneapolis, men en optiker fixade dem för 1 kr 28 öre. Fem gånger så dyrt i USA. Min klocka blev också reparerad för 2 kr 50 öre. Jag önskade en ny kapp, för min är för enkel för resande – resande från rika Amerika. I affären gjorde vi vårt allra bästa för att inte låta dem veta att vi var amerikanare, men det gick inte. De frågade "När kom herrskapet från Amerika?". Jag frågade hur de kunde veta. "Det både syns och hörs." Vi tyckte att 38 kr för kappan var resonabelt. Vi bad att få middag på hotellet, men den serverades inte så dags, så vi åt en frukost till. Jag förstod inte att smörgås betydde ett helt smörgåsbord, och efter kom den varma maten. Detta orsakade munterhet, för jag bekände mitt misstag. Hela tiden i Sverige var smörgåsbordet en gåta för mig. Jag visste inte om det var en hel måltid eller om det skulle komma mer. Ofta serverades så mycket att ett helt mål var onödigt.

Den 30 maj åkte vi till Lund, universitetsstaden. När vi hittat Centralhotellet gick vi till domkyrkan. En kvinnlig vaktare visade oss ner i kryptan.

Den första kyrkan byggdes år 1080 och invigdes år 1123. Dopfunten från denna tid var mycket stor och altaret högt. Cellen som användes för kattare fanns kvar – en underjordisk gång ledde till Dalby kloster. En gammal källa från 1600-talet hade en staty av ett lamm som jagades av en stor lus. Lammet representerade det goda och lusen det onda. Vi vet att det goda alltid har förföljts av det onda. Vid närmare titt såg vi att lusen var bunden, vilken stark bild! Poeten Tegnér har gjort kryptan berömd genom sagan om Jätten Finn. Jätten Finn bodde på Helgonabacken i en håla. Han gick till munken Lars och sade att han skulle bygga ett tempel, ifall munken kunde gissa hans namn. Om inte skulle han kräva sol och måne, eller munkens ögon. Kyrkans bygge pågick. När munken stod på Helgonabacken fick han höra en jättekvinna sjunga "Sov min son, din far Finn bygger en kyrka". S:t Lars skyndade till kyrkan och ropade ut namnet. Jätten blev arg och sade att kyrkan aldrig skulle bli färdig, för han skulle inte sätta dit de felande stenarna. Han tog tag i en grundpelare och försökte riva hela kyrkan. Där står han än och håller i pelaren.

Vi åt vår supé på Industri-restaurangen. Där såg vi den sorgligaste synen på hela resan. Vi ett bord satt en skara studenter och tömde den ena flaskan efter den andra. Ingen tvekan att deras föräldrar hade skickat dem för att bli utbildade för att få en bättre

framtid. Att se dem på detta sätt var mycket förvånande. När servitrisen frågade om vi ville ha öl, frågade vi om de hade mjölk. Vi fick det.

Den 31 maj lämnade vi Lund med tåg kl. 11. Vi bytte tåg i Haglösa. S:a Sverige har stora gårdar och prärier. Soldater övade atletiska färdigheter vid Revingehed. Vi fann ingen restaurang så vi bad att få äta på en bondgård. Vi fick skjuts av en bonde till Östraby och därifrån tog vi en stig genom fälten till moster Bengtas hus i Åsaby. Vi frågade en kvinna om hon kunde visa oss Bengta Jonssons hus. "Jag känner få personer här". Kvinnan hade bott där hela sitt liv och det var bara 2 km bort! Några män, som bröt upp torv pekade på huset. Vi kom till moster Bengta kl. 4 p.m. Det kändes konstigt att vara hos släktingar på min mors sida. Jag fick äran att sitta i min mormors stol. Sedan besökte vi mina föräldrars f.d. hus och jag fick se var syster Johanna hade fötts.

När moster Bengta kom hem från affären med en kagge, frågade jag om vi nu skulle dricka öl, men hon sade att det var svagdricka.

Den 3 juni körde moster Bengta och Anna oss med häst och vagn till Sövde, genom Östraby, Kjärstorp, Brandstad. Där besökte vi kusin Johan. Nära Sövde kyrka finns min mors föräldrahem. Kyrkogården är på en ö. Där är mormors grav. Gök och näktergal hördes. Jag tittade också in i mammas skola. Vi såg en herrgård med stor fruktträdgård och passerade Sövdeborg slott.

TULPANER, TULPANER, TULPANER

Text och bild: Monika Apell

Det finns resmål långt bort, och det finns resmål på nära håll. De som ligger ganska nära blir ibland bortprioriterade. I flera år har jag velat se tulpanerna i Holland, att få besöka den stora blomsterparken Keukenhof. Varje år har jag tänkt – nästa år blir ett tulpanår. Och nu blev det så, i år är första året som jag inte behöver söka semester. Vad passar bättre då än en "typisk pensionärsresa". Bussresa från Göteborg, med Keukenhof och Blomsterparad som mål. Nåväl, det vara inte bara pensionärer med på denna resa, även yngre lockas av att se tulpaner.

Keukenhof är öppet bara under "löksäsongen" alltså omkring 20 mars – 20 maj, och holländare och turister vallfärdar hit för att uppleva olika sorters lökväxter, som hyacinter och olika narcisser – och naturligtvis tulpaner i alla färger och storlekar. Underbara planteringar i denna 32 ha stora park. Vart vi än gick så såg vi nya sorter, nya färger och kände en ljuvlig blomdoft från alla dessa lökar. Hur många lökar som odlades – det minns jag inte men det var många. Säsongen är kort, och när vi besökte parken var där massor av turistbussar från Europas alla hörn. Men ändå

upplevde jag det inte som särskilt
trångt inne i parken.
Alla fotografier till trots, det är svårt
att i bilderna få med känslan som vi

fick när vi gick i parken. Vart vi
vände oss så fanns tulpaner, tulpaner,
tulpaner.
Se det var en dröm som blev verklighet.

4 juni fortsatte besöken hos släkt och visning av slott, nu Övedskloster. Vackra häckar och blommor. Stora furor, vackra träd överallt. 5 juni tog de oss till Bjäsjölagård. Där tog vi tåg kl. 6.45, bytte i Eslöv och kom till Linköping, där vi bytte tåg för att komma till Hjulsbro. Anlände kl. 4 p.m. Först åkte vi genom prärielandskap - i Småland var det stenigare, hedrar och mycket skog och stenmurar. Efter Nässjö kom den Östgötska prärien. Teodor och Emma, CAL:s syskon var och mötte oss.

(Så fortsätter beskrivningen av besök hos makens sjuka mor, andra släktingar på olika gårdar i Östergötland, gårdar som har både statare och torpare. Selma mår inte så bra, har ischias och besöker läkare i Linköping utan att få medicinsk hjälp, Midsommar firas, och Selma-dagen den 27 juni med flaggan i topp. Den 4 juli båttur på Kinda kanal till Sturefors, en vacker herrgård med bl.a. en labyrint i trädgården. 10 juli marknad i Linköping. Hon såg oxar, kor och hästar, köpte blåbär och smultron. Besåg domkyrkan.)

Den 13 juli packade vi våra väskor. Ischias och ont i ena benet. På söndagen den 14 avskedsfest. En släkting frågade om jag skulle kunna tänka mig att stanna i Sverige om CAL får ett pastorat. Mitt svar var, nej. Senare skrev hon och frågade varför det inte hade kunnat bli ett ja-svar.

17 juli. I Strålsnäs tog vi tåg söderut. Stannade i Nässjö. Där sålde de hästkött! Kom så till Malmö via Hässleholm, Eslöv och Lund. Fälten verkade stora efter Småland och Östergötland.

18 juli. Tåg till Trelleborg, sedan färja till Sassnitz. Vasstak, vindmøller,

sockerbetor, vete, havre, råg, potatis, vinbär och körsbär. Färja till Strahlsund, dit Karl XII kom ridande från Turkiet. Frukt var billig. En sömmerska får 25 kr. för en klänning. Många olika sorters träd. Friare än i Sverige, tycks det. Tegelhus, så hela städer ser röda ut. Till Hamburg klockan 9 p.m.

19 juli. Till biljettkontoret för att verifiera våra biljetter. Folk dricker överallt! Svårt läsa gatunamnen, gick vilse men kom till hamnen. Såg hur folk var klädda. Höll på att få betala tull, för den frukt jag köpt. Såg Bismarck-statyn.

20 juli. På väg till Cuxhaven, såg vi korn skördas och många storkar. Nu hade vi andra klass hytt. Middagen bestod av soppa, helgefunda, potatisallad, rostbiff, plommon, bananer, mjuk kaka. Dock, jag blev sjösjuk!

31 juli. New York kl. 3 p.m. Ute ur tullen klockan 6 och på Emigranthemmet klockan 7 p.m.

2 aug. Sovvagn till Chicago, dit vi anlände kl. 5.35 p.m. Vi promenaderade på Michigan Avenue, en automobilväg! Ny sovvagn - reste hela natten, vaknade i Waterloo, Iowa. Till Valley Springs samma dag. Nyheten nådde oss, att min svärmor dött fem dagar efter vår avresa.

(Några månader senare föddes sonen Ted. Maken hade dött när de fyra barnen var i skollåldern. Hon hade då börjat arbeta som lärare och med gemensamma krafter med sina barn, fått alla genom college. När jag lärde känna Selma, var hon i 80-årsåldern - en pigg gammal dam, som fortfarande talade svenska med skånskt uttal, intresserad av bl.a. frimärkssamling.)

SGS vårmöte i Nora, 26-28 maj

Text: Monika Apell

Bilder: Margareta Zelleröth Jonsson och Dag Jonsson

Konferenslokalen: Paus i programmet.

Vad visste jag om Nora innan vårmötet/årsmötet? Det jag kunde associera med Nora var väl veteranjärnväg, glass och Dagmar Lange. Dags att få veta mer om denna bygd.

Alla fick inte bo på Stadshotellet, själv installerade jag mig i en liten järnvägskupé, modell äldre. Det gick alldeles utmärkt att sova där – visserligen varmt, men denna helg var varm i Nora och hela Sverige. Snabbt konstaterade vi att föreläsningssalen var av de maffiga slaget, högt till tak, med tjusiga utsmyckningar. Ett problem var dock att det inte gick att mörklägga, vilket var ett stort bekymmer för alla bildvisare.

Vi fick också höra att Nora har blivit utsedd till Sveriges tredje vackraste stad!

Nu har SGS haft möjlighet att besöka alla de tre klassiska trästäderna – Hjo, Eksjö och nu Nora.

Vi samlades på fredagskväll, för buffé och bilder. Fina bilder från olika håll i världen – Christina Völcker berättade om en kvinnoresa till Dominica, Lars och Marianne Egnell om sin ”jorden runt resa på 90 dagar” och Maja Arnestad om Sri Lanka. Margareta Thyr filosoferade kring att resa och att cykla, för att till slut hamna i Bergamo Italien. Paret Egnell berättade varmt om de kontakter de hade fått på sin resa, ofta hade de övernattnat hos olika värdfamiljer genom SERVAS organisationen. Intressant sätt att resa på.

På lördag vaknade vi till ytterligare en varm dag. Sovvagnskupén hade inte

rört sig en millimeter. Tur det, för jag ville inte missa dagens begivenheter. Efter frukost, fick vi höra historien om gruvhjonen. My Rådemark berättade om villkoren för de som arbetade i Bergslagens gruvor, framförallt hur det var för kvinnor och barn. Därefter tog Anita Maria Karlsson vid och fortsatte att berätta om bergshanteringen runt om i Bergslagen. Vi kan nog inte riktigt förstå hur viktigt detta har varit för det välstånd som Sverige har idag. Alla dessa människors slit och möda kan vi inte föreställa oss. Det svenska stålets historia finns ju här i Bergslagen. I pauserna mellan alla föredrag kunde vi beskåda Birgitta Lindfors vackra glaskonst, som var utställd i salen bredvid.

Bodil Einarsson berättade om SGS-resan från Kunming till Calcutta. "Det gäller att planera väl, för inget blir som man planerar". Det förstår jag gäller för denna resa – istället för att resa landvägen, fick gruppen flyga mycket, detta på grund av oroligheter i området som de skulle passera. Efter kaffet fick vi träffa sjukskötaren Gunnar Hagström, som under perioder har arbetat för Läkare Utan Gränser. Gunnar berättade främst om sitt arbete under ebolaepidemin i Liberia, augusti 2014. Jag är full av beundran för alla dessa personer som har gjort fantastiska insatser inte bara där under ebolaepidemin, utan över hela världen. Ingen kan göra allt, men alla kan göra något. Därefter informerade styrelsen – bl.a. berättade Lotta om kommande resor och om den ändring som är gjord när det gäller jubileumskryssningen

Glassmästare Anders med en leverans.

2018. Rhen och Mosel är ett spännande alternativ – för att inte tala om att få Dick Harrison som föredragshållare.

Årsmötet klarades av snabbt, styrelsen fick förnyat förtroende. Efter lunch var det dags för uteaktiviteter. Två grupper började med stadsvandring och besök i Götlinska gården, medan de andra två grupperna, fick vänta på sin tur. Vi som hamnade i de senare grupperna, passade på att provsmaka glassen från Nora. Smaskigt. Ett roligt inslag var "glassmannen Anders", som till fots levererade dagsfärs glass till tre olika försäljningsställen för glass – och den var ju försvinnande god. Under stadsvandringen fick vi veta mer om stadens historia och om stora personligheter som har verkat i Nora. Bergsmän och järnet har varit viktiga för staden.

“Drottningen” av Nora.

Efter middagen fick vi besök av ”Nora drottningen” Fru Wedberg – nja det var väl Anita König som berättade historien om denna societetsdam, som levde och verkade i Nora under 1800- talet.

Därefter pratades det resor och resor i alla vrår, ute och inne, innan vi drog oss tillbaka för natten. Även denna natt i en varm tågkupé.

Söndag förmiddag började med att Ewa Knutson visade bilder från resan ”Det Vilda Paraguay”. En resa som

innehöll mycket fåglar och spännande natur.

Bolivia – en kommande SGS resa - presterades av Andreas Ekblad från resebyrån TagAlong. Andreas brann verkligen för Bolivia, jag tror att han väckte många reslust till denna resa, som kommer att gå under våren 2018.

Därefter kom barnmorskan Eva Morssing som berättare om sitt år i Syd Sudan, när hon arbetade för UNFA, ett FN organ som arbetar bl.a. med kvinnohälsa och förlossningsvård. Syd Sudan, ett land som verkade vara i kaos, med stort behov av olika stödjande åtgärder.

Efter detta stormade Dagmar Lange in, nej, det var Magdalena Persson, som för en stund gestaltade denna deckardrottning, och berättade hennes historia. Många har läst hennes deckare. Dagmar var en mycket flitig författare och förlade sina mord i Skoga som

hon kallade Nora i sina böcker.

Lunchen hägrade, solen försvann bakom svalskande moln, och det var dags att ta farväl av Nora och våra SGS-kamrater för denna gång. Tack Pia Backteman och Anita Maria Karlsson, tack styrelsen, för ett väl genomfört program. Nu ser vi fram emot höstmötet i Simrishamn. Då gärna med mobiltelefonerna i tyst läge eller avstängda under föredragen.

Post scriptum

Efter att alla räkningar betalats beslöt föreningen att skänka 2000 kronor till Läkare utan gränser.

Protokoll fört vid Scandinavian SGS årsmöte Nora den 27 maj 2017

§1 Mötets öppnande

Ordförande öppnar mötet.

§2 Val av mötesordförande

Årsmötet beslutar att välja Anders Gezelius till mötesordförande.

§3 Val av mötessekreterare

Årsmötet beslutar att välja Kerstin Strandskog att föra årsmötets protokoll.

§4 Frågan om kallelse till årsmötet sänts ut i laga ordning

Kallelsen till årsmötet har sänts ut enligt stadgarna

§5 Fastställande av dagordning för årsmötet

Dagordningen fastställs enligt förslag.

§6 Val av två justeringsmän att justera dagens protokoll

Thomas Norrthon och Helena Gauffin väljs att justera dagens protokoll

§7 Styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året

Verksamhetsberättelsen föredras av ordförande. Den finns tillgänglig på papper för den som vill läsa den. Ordförande lämnar ordet fritt. Ändring görs av datumet till vårmötet från april till maj och att jubileumsmötet av Briefing var nummer två

Årsmötet beslutar att godkänna verksamhetsberättelsen.

§8 Styrelsens förvaltningsberättelse för det gångna året

Kassören går igenom balansrapport och resultatrapport via skärm på väggen. Handlingarna finns tillgängliga på papper för den som vill gå igenom dem. Kassören kommenterar särskilt att höstmötet i Simrishamn redan har förskottsbetalats med 26,500 kronor.

Årsmötet beslutar att lägga årsbokslutet till handlingarna.

§9 Revisorernas berättelse

Revisorerna har gått igenom föreningens finanser och finner allt i god ordning och föreslår ansvarsfrihet för styrelsen.

Årsmötet beslutar att lägga revisionsberättelsen till handlingarna.

§10 Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen

Årsmötet beslutar att ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

§11 Val av föreningens ordförande för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen föreslår omval av Anders Gezelius.

Årsmötet beslutar att välja Anders Gezelius till ordförande för det kommande året.

§12 Val av övriga styrelseledamöter för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen föreslår: Omval av Kristina Bergman, Magnus Andersson, Kerstin Strandskog och Marita Täppinen.

Årsmötet beslutar enligt valberedningens förslag

§13 Val av valberedning

Omval föreslås av Gunnel Svensson och Irene Favre.

Årsmötet beslutar enligt förslag.

§14 Val av revisorer och revisorssuppleant

Omval föreslås av Birgitta Björklund och nyval av Lars Sandström. Omval av Monica Apell som revisorssuppleant.

Årsmötet beslutar enligt förslaget.

§15 Fastställande av medlemsavgift enligt stadgarnas § 5

På förslag från styrelsen beslutar årsmötet att inte göra ändring av medlemsavgiften: 250 kronor per år för enskild medlem och 75 kronor för familjemedlem.

Årsmötet beslutar enligt styrelsens förslag

§16 Höstmötet 2018

Styrelsen föreslår att höstmötet 2018 ingår som en del i jubileumskryssningen 13 – 20 oktober.

Årsmötet beslutar enligt styrelsens förslag

§17 Övriga frågor

Ordförande informerar om att vårmötet 2018 kommer att äga rum i Simrishamn och att deltagandet där måste anmälas och betalas tidigare än vanligt. Det beror på de krav företaget ställer. Information om vad som gäller kommer att ges i god tid genom att Briefing slår ihop nr 2 och 3 till ett dubbelnummer som kommer ut i augusti.

§18 Mötets avslutande

Ordförande avslutar mötet.

Ordförande

Anders Gezelius

Justeras

Thomas Norrthon

Sekreterare

Kerstin Strandskog

Helena Gauffin

Australien

Text och bild:

Margareta Zelleröth Jonsson

Sydney – den vackra staden med hög puls

Sydney är staden som har ett helt fantastiskt utbud av aktiviteter. Vi bodde i det livliga hamnområdet Darling Harbour, som utöver utsikten över vattnet var kantad med olika restauranger. Vår första kväll där var det trots mängden av ställen svårt att hitta bord. Det var Alla Hjärtans Dag och vi kunde konstatera att den firades här med presenter och restaurangbesök av människor i alla åldrar. Vi lyckades så småningom hitta ett bord och när vi skulle betala undrade vår servitris om vi var tyskar. Nej, vi är svenskar, sa vi. Oh, sa hon förtjust, jag har varit i Sverige; i Stockholm och Porjus! Vi undrade om vi hörde

rätt. Jo, Porjus hette platsen och jag fick tips om att norrskenet är så fint där, så vi åkte dit! Detta övertygade oss om att avstånd är inget som avskräcker australiensarna. (Hur många av oss förhållandevis resvana SGS:are har varit i Porjus?)

Under en förmiddag åkte vi stadsrundtur med buss och åkte genom The Rocks (Gamla stan), China Town och Kings Cross (som nu är ett exklusivt bostadsområde, men som tidigare var ett område med många bordeller). Vi gjorde fotostopp nära Botaniska Trädgården, där vi såg Operahuset över vattnet. Sedan blev det en avstickare ut till Bondi Beach, där vi kunde ta ett snabbt dopp. Det

Operahuset i Sydney.

Kaklet kommer från Höganäs.

är Sydneys populäraste strand, men det viktigaste är absolut inte att bada, det viktigaste är att stila och synas på stranden och förhoppningsvis bli upptäckt. Efter bussturen åt vi lunch på restaurangbåten Magistic medan

vi sakta gled runt på vattnet inne i stan. Färjetrafiken till olika platser var intensiv och stans puls var hög. När vi så småningom klev iland var det dags för en guidad tur i Operahuset. Det var en superbra guidning med modern utrustning. Vi gick både inom- och utomhus och fick information om husets arkitekt, uppförande och användning. Där finns tre scenlokalerna och i ett par pågick repetitioner. Efter guidningen letade vi oss upp till biljettkontoret och vi hade turen att hitta biljetter till morgondagens kvällsföreställning av operan *La Traviata*. Jag fick nypa mig i armen under själva föreställningen för att förstå att jag verkligen satt bland publiken på en operaföreställning i denna världsberömda byggnad.

Akvariet stod på vår aktivitetslista och det var väl värt besöket. Förutom massor av fiskar i alla regnbågens färger fanns stora rockor och en livslevande sjöko. Den fick färsk sallad varje kvart och ägnade den mesta

Sjökon i Sydneys akvarium.

Sjökons matsedel.

tiden till att äta. Salladen ersatte sjögräset, som den lever på i vilt tillstånd, och sjökon såg nöjd ut. Inom byggnaden kunde vi också göra en kort båttur i kyla och titta på livs levande pingviner i ett snöigt landskap.

Naturligtvis finns ett Sky Tower i Sydney och naturligtvis åkte vi upp i tornet för att titta på den fantastiska utsikten över stan med skyskrapor, broar och vatten. Vi tillbringade också ett par timmar i den Botaniska trädgården bland fåglar och blommor. I en damm fanns en ål och denna varelse fascinerade lokalbefolkningen mycket.

Shopping kan också vara en sysselsättning i den här delen av världen och en mycket känd galleria med många affärer och matställen i flera våningsplan är QVB (=Queen Victoria Building), en anrik, gammal och vacker byggnad. Det blev inget shoppat där, men vi åt en mycket god lunch medan vi tittade på folkvimlet. Sydney är en stad som vi gärna vill återvända till.

Rottnest Island – en liten turistö i Australien

Rottnest Island fick sitt namn av upptäckaren av ön. När den flamländske sjökaptenen landsteg i december 1696 trodde han att de små pungdjuren på ön var råttor (holländska rattenest = råttbo), och han döpte ön därefter. Idag kallas djurarten quokka, quocca eller kortsvansvalaby. Arten är klassad som sårbar,

Quokka.

Turistbussen.

men på Rottnest Island finns det gott om djur. De är visserligen nattaktiva, men om man vek av från allfarvägarna och in i tät undervegetation fanns de där.

Ön ligger utanför Fremantle, som är hamnstad till Perth. Medan vi väntade på båtavgången gick vi runt i hamnområdet. Där finns marinmuseum, en pensionerad ubåt och stora segelfartyg att beskåda för den intresserade. Det tar ca 30 min att åka till Rottness Island med båt. Fram till för 100 år sedan var ett stort fängelse beläget på ön, men idag är den ett turistmål med badstränder, affärer och restauranger för både inhemska och utländska besökare. Det finns också ett kapell och ett litet museum med bilder från saltproduktionen på ön, som då också hade en järnväg. Numera är ön i princip

obebodd och bilfri, och aktiviteterna finns nära färjeläget. De flesta som kommer till ön hyr cyklar och tar sig runt på egen hand. Det är ganska kuperat och kräver en del kraft. Dessutom är det blåsig som det ju kan vara på öar. Vi valde att göra en guidad rundtur med turistbussen, vilket var ett bekvämt sätt att ta sig runt på. Då stannade vi vid en av öns fyrar, som vi dock inte hann gå upp i, men utsikten var trots detta inte dålig. Vi stannade också vid en udde på baksidan av ön där det fanns många olika fåglar, bl.a. fiskgjusar och ett örnbö. Delfiner lekte i bränningarna. Vågorna mot de karga klipporna och fåglarna var de enda ljud som hördes och det var verkligen en njutbar naturupplevelse. Ön är definitivt värd ett besök om man skulle befinna sig i närheten.

Så kan man också fixa sig en brud

Text: Ulla Lidstöm

Under vår bussresa genom Kirgizistan berättar lokalguiden Said om hur unga män i landet skaffar sig en livspartner.

1) Än finns systemet med arrangerade äktenskap där två föräldrapar bestämmer vem som är lämpligast att gifta sig med. Vanligast på landsbygden.

2) Idag är det för det mesta ungdomarna själva som efter en tids dejting talar om för sina föräldrar vem de vill gifta sig med. Därefter skickar den unge mannens föräldrar en representant till flickans familj. Man kommer överens om kommande kostnader.

Det är två klaner som gifter sig – inte bara två ungdomar. Ett tre dagars bröllop firas. Mannens familj betalar en summa till flickans familj. Summans storlek varierar. I södra Kirgizistan kan det vara över 1000 US-dollar - uppe i norr bara några hundra. På en av bröllopsdagarna kommer en mulla och ber böner över paret. Man gör inget moskébesök. En del par går en av bröllopsdagarna och registrerar sitt äktenskap, andra nöjer sig med ett islamiskt äktenskap. Därefter följer en stor – och oftast väldigt kostsam – bröllopsfest. Flickan flyttar så hem till brudgummens familj och bor där ett-två år. Said säger att cirka 80 % av äktenskapen i landet börjar så här.

3) Men ibland blir det kidnappning av önskad brud. Den unge mannen tar då den flicka han vill ha. Flickan har kanske aldrig sett – eller lagt märke till – sin blivande make. Och för flickan finns det ingen återvändo tillbaka till sin familj. Hon är ju skändad och värdelös för en ny man. Kidnappning förekommer hos de allra fattigaste – när man inte har råd med varken brudpriset eller den dyra bröllopsfesten. Det här sättet att skaffa sig en brud förekommer bara på landsbygden. Det är ett brott men få anmäler det. Stjäl man en ko är det 11 års fängelse. Kidnappar man en flicka ger det 3 års fängelse. Själv mord förekommer ofta bland dessa flickor. Men det kan också förekomma en överenskommelse mellan familjerna om att en kidnappning bör ske. Ett enkelt sätt att komma undan den stora utgiften som ett bröllop är – pengar som många familjer inte har.

Allt detta berättades medan vi i bussen intresserat följde två beridna herdar som försökte hålla ordning på en skock hästar som med fladdrande manar galopperade fram och tillbaka över vägen.

Bild: Margareta Zelleröth Jonsson

**Tre små gummor ...
på väg hem från Nora.**

Resemästarens sidor

På vårträffen i Nora sonderade SGS-aren Margareta Thyr intresset för en resa till Gujarat och Himachal Pradesh i Indien våren 2019 och hon har nu börjat jobba med resan. I höst kommer hon visa bilder och berätta mer. Då kan du också sätta upp dig på intresselista eller så kontaktar du resemästaren.

Jubileumskryssningen har bytt destination och datum. Rederiet flyttade helt fräckt datumen för vår kryssning

in i glögg- och adventstider och därför har vi ändrat destination. Kryssningen går nu 13–20 oktober 2018 på Mosel och Rhen. Läs mer nedan!

Vill du få mer utförlig information om SGS-resorna rekommenderar jag dig att gå in på www.sgsresa.se, vår nya hemsida. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör och det är dem du pratar med om du vill anmäla intresse eller boka en resa.

Kalendarium

Norges vackraste öar Med Anders Källgård

20–27 augusti 2017

Örnfestival och okända Altaibergen

OBS! Nytt datum!
18 september–9 oktober 2017
Väntelista!
September 2018 **Väntelista!**

Sudan

8–24 mars 2018 **Boka!**

Bolivia

OBS! Nya datum!
20 mars–9 april **Väntelista!**
10–30 april 2018 **Väntelista!**
Mars/april 2019 **Boka!**

Alaskas vildmark med Anders Haglund

11–21 maj 2018 **Boka!**

Jubileumskryssning

OBS! Ny destination och datum
13–20 oktober 2018
Intresselista!

NORGES VACKRASTE ÖAR MED ANDERS KÄLLGÅRD

Följ med på en 1-veckas resa mellan Tromsø och Bergen där vi färdas med båt och besöker flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Har du inte ännu anmält dig och kan åka på kort varsel, kontakta Grönlandsresor.

Ön Seövaer.

Färdledare: Anders Källgård

Datum: 20–27 augusti 2017

Antal deltagare: 18–25

Pris: 25 000 SEK inkl. helpension.

Arrangör: Alexandra Widl, Grönlandsresor 08-556 269 70,
e-post info@gronlandsresor.se

Boka!

ÖRNFESTIVAL OCH OKÄNDA ALTAIBERGEN

En SGS-expedition med Jan Wigsten i Ryssland, Mongoliet, Kina och Kazakstan

Följ med på en pionjärresa runt Altai-bergen genom Ryssland, Mongoliet, Sinkiang (Kina) och Kazakstan.

Regionen Altai ingår i WWF Världsnaturfondens Global 200 ekoregioner med hög biologisk mångfald.

Samtliga fyra länder är till ytan stora länder och minstingen, Mongoliet, är inte mindre än 3,5 gånger så stort som Sverige! Vår resa går till det dessa länders periferi där de

strålar samman i det inre av Asien så långt från världshaven man kan komma. Både naturen, kulturen och historien är mycket varierande då Altai är en korsväg av kulturer och historia. På den ryska och kazakiska sidan möter vi ett grönt och frodigt, skogsklätt landskap, medan den mongoliska sidan bjuder på ett kargt stäpplandskap och bergsökningar. Vi besöker skyternas gravfält från 500-talet f.Kr, men resans höjdpunkt blir kanske örnfestivalen i västra Mongoliet.

Färdledare

Jan Wigsten var medgrundare till SGS och Briefings första redaktör. En gotlänning som numera bor både i Visby och Ulan Bator med mongolisk fru och barn. Han startade Nomadic Journeys, ett mongoliskt reseföretag för 23 år sedan. Jan har lett resor bland annat i Mongoliet, Kina och de centralasiatiska sovjetrepublikerna inklusive Kazakstan redan i början av 1980-talet. Han har också varit rådgivare till WWF Ryssland i Karelen och på Tjuktjerhalvön (Chukotka) och rest med utrikesministern i ryska Altai republiken.

Under halva resan medföljer Jan's kollega Khanat Cheriyaadaa, som guidat National Geographic och andra till örnjägarna i västligaste Mongoliet. Khanat talar flytande ryska, kazakiska, mongoliska och engelska och är bosatt i Ölgii.

Program för 2018

Efter att årets pionjärer kommit hem kommer vi utvärdera resan och göra de justeringar som behövs. Sedan skickar vi ett uppdaterat program till alla er som antecknat intresse för resan. Vi räknar med att det är klart i november.

Antal deltagare: 10-15 personer

Pris: 63 700 kr inklusive det mesta

OBS! Nya datum: 18 sep-9 okt 2017 (22 dagar) och september 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Väntelista!

EXPEDITION SUDAN MED NILS BILLING EN RESA I DE SVARTA FARAONERNAS LAND, NUBIEN

SGS-arna som var med på pionjärresorna till Nubien har kommit hem och berättar om fantastiska upplevelser. Framför allt kan de inte nog prisa hur givande och roligt det var att resa med Nils Billing som färdledare. På höstmötet ska vi få se bilder från årets resa och i mars 2018 är det dags för nästa gång att ge sig iväg. Vi har gjort en del justeringar, bland annat har vi förlängt resan en dag så att ni hinner se Khartoum i lugn och ro innan ni ger er ut i öknen. Det innebär också att ni kommer tillbaka till Khartoum på rätt dag för att få se en brottningsmatch.

Världsarv

I Sudan härskade de svarta faraonerna från 1000 f Kr till 300 f Kr. Dagens nubier i Sudan är ättlingar till de svarta nubiska faraoner som för 2 700 år sedan regerade över det forna Egypten. Längs Nilen i Sudan finns en enorm kulturskatt! På vår resa kommer vi att besöka flera världsarv. Napata var de nubiska kungarnas kröningsstad 800–400 f Kr. Det ligger nära det heliga berget Jebel Barkal som reser sig som ett landmärke i den nubiska öknen. Här finns fina grottmålningar bevarade. Vi kommer också utforska Meroë som var den kungliga huvudstaden 500 f Kr. Meroë anses vara ett av de viktigaste monumenten över de första civilisationerna som utvecklades i Afrika. Ett annat världsarv vi besöker är Naga, lejontemplet, och ruinerna efter det stora och viktiga templet vid bosättningen Mussawarat strax norr om Khartoum. Under resan kommer vi också ut i byar, möter byborna och dricker en kopp te tillsammans. Vi besöker de viktigaste historiska platserna och med våra 4-hjulsdrivna jeepar når vi långt ut i öknen, till oaser och byar. Med oss har vi tält, stolar och bord där vår kock dukar upp middagarna.

Vår färdledare och resefakta

Egyptolog Nils Billing leder vår resa. Han är religionshistoriker och författare till den nyutkomna boken "De dödas bok, den fornegyptiska dödsboken i översättning och kommentar". Nils är lärare vid Uppsala universitet och även antropolog. Han är en uppskattad färdledare och har lett oräkneliga resor samt deltagit i flera arkeologiska undersökningar i Egypten. Till sin hjälp har han en engelskspråkig lokal guide.

Antal deltagare: 11-15 personer

Pris: 44 500 kr

Datum: 8-24 mars 2018 **Boka!**

Bokning görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

DET OKÄNDA BOLIVIA

På denna storslagna resa får du chans att lära känna Sydamerikas fattiga och lite okända pärla Bolivia. I denna del av världen har ännu inte turistnäringen satt sina spår, och du möts av mycket vänliga, äkta och otroligt vackra länder. När vi anländer till Bolivia åker vi direkt vidare till Coroico som förmodligen är den mest natursköna staden i Bolivia. Den ligger halvvägs upp på en bergssluttning och omges av skog med utsikt över tropiska dalar och bergskedjor. Här kan vi njuta av sol och värme men även fantastiska vandringsleder och naturliga källor vid vattenfallen som man kan bada i.

Sucre är staden som är byggd i kolonialstil och är av bolivianerna själva utnämnd till den vackraste staden i Bolivia. Men är även Bolivias andra huvudstad och ligger på 2700 meters höjd och kallas "den vita staden". I Tarabuco möter vi den bolivianska indiankulturen på nära håll genom att besöka dess söndagsmarknad. Nästa stad att besöka är mysiga Potosí som är upptagen på Unescos världsarvslista och är världens högst belägna stad, på 4090 m ö h.

Nu följer några dagars jeepetur ut i vildmarken! Här finns det få boende, restauranger och människor. Det väntar nu fantastiska och varierande upplevelser på hoppiga vägar, som är olikt något annat! Här får vi uppleva Salar de Uyuni, världens största saltöken. Likt ett fantasilandskap breder högplatån ut sig på ca 3600 meters höjd och ser ut som en isbeklädd vintersjö. Men under jeepturen får vi även uppleva höjdpunkter som Laguna Colorada med tusentals flamingos, vulkanisk aktivitet och vackra stenformationer som liknar raukar.

I kontrasternas stad, La Paz möter du en härlig mix av gammalt och nytt, där traditionellt klädda indianer samsas med kostymklädda affärsmän. La Paz är världens högst belägna huvudstad på 3600 m ö h och är fylld med små gränder, kullerstensbelagda torg, restauranger och mysiga caféer.

Nu är det dags att lämna detta området för att flyga vidare till Amazonas. Den första dagen tillbringar vi med båt genom flodernas labyrintnätverk så vi får se Pampas djurliv längs floden och upptäcka olika vilda djur som det bolivianska Pampas är känt för. Vi kommer säkert få se kajmaner, alligatorer, apor, oräkneliga fåglar och allas favorit: rosa delfiner. I det flacka Pampas finns även öar av skog utströdda och är bebodda av apor, fåglar och sengångare.

Om man vill så finns det möjlighet att förlänga resan med några dagar i regnskogen Madidi eller med Peru där man kan besöka det mysiga Cusco och världskända Machu Picchu.

Preliminärt pris: 41 900 kr/person

Datum: 20 mars–9 april 2018 **Väntelista!**

10–30 april 2018 **Väntelista!**

Mars/april 2019 **Boka!**

Antal deltagare: 8–16 SGS-are

Arrangör: Tag Along, info@tagalong.se eller telefon 0415-138 66

ALASKAS VILDMARK – EN NATURKRYSSNING MED ANDERS HAGLUND

Alaska är sinnebilderna för vildmark. Vi kryssar i sydöstra Alaskas storslagna, vilda skärgård bland valar, björnar och havsörnar. Glaciärerna rinner hela vägen ner till havet och tempererad regnskog (jo, det finns faktiskt regnskog här) växer i dalgångarna. Båten vi bor på en vecka tar 60 gäster och tack vare att den är liten kommer vi in i vikar och fjordar dit de stora fartygen aldrig når. Vi har med oss gummiplattor som tar oss i land och från vilka vi kan komma närmare valar och sjölejon. Med oss har vi vår svenska guide, Anders Haglund, och ombord finns lokala naturguider som visar oss det bästa av Alaskas natur från sjösidan och till fots.

Under hela kryssningen får vi njuta av god mat och dryck. Dessutom har du fri tillgång till baren, kaffe och te. Vi har reserverat hytterna på Main Deck för SGS. Vi flyger in via Seattle till Alaskas huvudstad Juneau där en 8-dagars kryssning väntar oss. Har du förslag eller önskemål om en förlängning av resan, så prata gärna med oss.

Preliminärt program

11 maj Flyg till Seattle

12 maj Stadsrundtur i Alaskas huvudstad Juneau. Kapten hälsar välkomna ombord.

13 maj Vi stävar norr ut och når världsarvet Glacier Bay nationalpark som bara kan nås från luften och med båt.

14 maj Vi ägnar dagen åt att utforska den tysta, storslagna naturen i Glacier Bay nationalpark till fots eller med kajak i små grupper.

15 maj Icy Strait, sydöstra Alaskas valrikaste område.

16 maj Vattenfall och vilt på Chichagof ön och Baranof ön.

Här finns gott om björn - till och med i utkanten av Alaskas huvudstad Juneau varifrån kryssningen utgår finns de! Chanserna att vi får se dem under kryssningen är goda, men garantier kan aldrig lämnas. Det är vilda djur.

17 maj Mer val i Frederick sund och Stephens passage och sjölefon.

18 maj Alaskas kanske vackraste fjordar Endicott Arm och Fords Terror

19 maj Åter Juneau och flyg till Seattle.

20 maj Sightseeing i Seattle och flyg hem

21 maj Hemkomst

Antal deltagare: 14–18 personer

Budgeterat pris: 55 000 kr inklusive det mesta

Tid: prel 11–21 maj 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ RHEN OCH MOSEL

Med historikern och författaren Dick Harrison
13 – 20 oktober 2018 (8 dagar)

Scandinavian Geographic Society fyller 30 år och det vill vi fira traditionsenligt med en kryssning! De tidigare så uppskattade jubileumskryssningarna har gått till Karibien, Donau och Volga. Denna gång har vi valt en kryssning där vi slipper långa flygresor och som är tillgänglig för de flesta utifrån både reslängd och kostnad. Huvudsaken är ju att få fira till-

sammans och umgås under trevliga former samtidigt som vi får förstklassiga upplevelser, nya kunskaper och spännande inblickar! Jubileumskryssningen är också ett utmärkt sätt att komma in i föreningens gemenskap och du får gärna ta med goda vänner.

Kryssningen på Rhen och Mosel bjuder på vidunderliga vyer, medan vi glider fram på floderna genom ett sagolandskap fyllt av riddarborgar, pittoreska korsvirkesstäder och vingårdar. Både Rhen- och Moseldalen är berömda för sina goda viner och naturligtvis tar vi tillfället i akt att få djupare kunskaper om den ädla drycken, genom att besöka vingårdar och vinkällare på plats.

Det bördiga och romantiska kulturlandskapet i mellersta Rhendalen är omsorgsfullt bevarat, vilket lett till att hela detta område, tillsammans med nio byggnadsverk i den gamla romarstaden Trier återfinns på UNESCOs världsarvslista. Vår ciceron, den uppskattade och folkkära historieprofessorn Dick Harrison, kommer på ett levande och lättsamt sätt introducera oss till områdets spännande historia.

Historikern och författaren Dick Harrison – föredragshållare och ciceron

Dick Harrison, professor vid Lunds universitet och författare till ett femtiotal böcker, är en av Sveriges mest folkkära och uppskattade historiker och en av landets främsta kännare av äldre europeisk historia och kultur. Till de vetenskapliga meriterna kan han lägga åtskilliga framträdanden i radio och tv, inte minst två vinster i SVT:s På Spåret med Ellinor Persson. Tillsammans med Martin Timell var han programledare i TV4:s Sveriges historia. Harrison besvarar dessutom dagligen läsarfrågor och skriver krönikor i Svenska Dagbladet. Under kryssningen blir han vår ciceron och kommer att bjuda på många initierade och inspirerande föredrag om de städer och landskap vi passerar. Han har själv rest längs Rhen och Mosel många gånger.

M/S Leonora – chartrad exklusivt för SGS

Vi har chartrat det fina fyrstjärniga fartyget M/S Leonora som byggdes 2008. Alla 67 hytterna är rymliga (ca 16 kvm), har fönster och de flesta stora panoramafönster med fransk

balkong. Samtliga har 2 sängar (dubbel- eller enkelsängar), en rymlig garderob, skrivbord, kassaskåp, minibar, fritt kaffe, té och mineralvatten, individuell luftkonditionering och värme, TV, privat duschrum och WC med hårtork och toalettartiklar. Fönstren går att öppna, utom på main deck av säkerhetsskäl. Matsalen är ljus med sina stora panoramafönster och rymlig så att vi alla kan äta vid en gemensam sittning. Till frukost serveras en riklig frukostbuffé. 4-rätterslunchen är en kombination av buffé och bordsservering, medan vår 4-rättersmiddag serveras vid borden och vi sitter där vi vill vid varje måltid. Ombord serveras en kombination av ett internationellt kök och lokala rätter. Till maten serveras vatten, öl och vin, vilket ingår i resans pris. Vill du ha exklusivare drycker går det att beställa mot tillägg. Ombord finns två barer, en mindre på akterdäck och en stor salong där det kommer finnas möjlighet att ta sig en svängom, lyssna på båtens musiker och framför allt regelbundet samlas för att lyssna till Dick Harrisons intressanta föreläsningar.

Planerad tid: 13–20 oktober 2018 **Intresseanmälan!**

Budgeterat pris: 19 900 kr med flyg

Antal deltagare: 110–136 personer. Ta gärna med goda vänner!

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, lotta@granslosaresor.se, 0151-209 00.

B

Ans. SGS, C/O Eva Knutson,
Pohjansgatan 8,
401 30 Trollhättan

Okända exotiska Baltikum

gamla bondbyar, folkkonst, förtrolande skulpturparker, ryska ikoner, svenska befästningar, otroliga människoöden, frivilliga hjälporganisationer, berömda Korsens kulle, vandrande sanddyner, Nordeuropas bäst bevarade medeltidsstad Tallinn, Vilnius med 30 barockkyrkor och slottet där Johan III firade sitt bröllop, empire i Tartu, jugend i Riga, funkis i Kaunas, och överallt god mat trevligt serverad med härligt öl!

Estland – Lettland – Litauen

med koratre besök i Gdansk och Kaliningrad
12 dagar i liten grupp – en riktig "baltisk grundkurs"
6–17 juni 2018, 8–19 aug 2018, 5–16 juni 2019,
ev 7–18 aug 2019 (ev Lettland - östra Estland aug 19)

"Den mest intressanta och lärorika resa jag varit med om"

"Givande, innehållsrikt, variationsrikt, välorganiserat - mycket god kvalitet"

"En fantastisk resa! ... otroligt att få en sådan resa för det facila priset"

Baltikum med Baltic Books

Program, massor av bilder: www.balticbooks.se.

Pär Lindström 0470-740808